

Πειθώ: επίκληση στη λογική, η ορολογία με βάση το σχολικό βιβλίο.

επιχείρημα: λογικές προτάσεις που συνήθως διευθετούνται σε κλιμακωτή σειρά για την απόδειξη μιας θέσης. Σειρά προτάσεων με την εξής δομή: μία ή περισσότερες προτάσεις (προκείμενες) χρησιμεύουν ως βάση για την αποδοχή μιας άλλης πρότασης (συμπέρασμα). (σελ. 12)

συλλογισμός: η διαδικασία ή η μέθοδος με την οποία ο νους καταστρώνει ένα επιχείρημα (σελ. 12 και 13)

παραγωγικός συλλογισμός: ξεκινούμε από κάτι γενικό και αφηρημένο και καταλήγουμε σε κάτι ειδικό. (σελ. 13)

επαγωγικός συλλογισμός: ξεκινούμε από κάτι ειδικό και συγκεκριμένο και καταλήγουμε στο γενικό και αφηρημένο. Οδηγούμαστε στο συμπέρασμα συνήθως **πιθανολογικά**. (σελ. 13)

αναλογικός συλλογισμός: από τα επιμέρους συμπεραίνουμε πάλι για τα επιμέρους. Είναι πολύ ασθενής ως προς το βαθμό πιθανότητας. (σελ. 13)

κατηγορικός συλλογισμός: όταν οι προκείμενες είναι κατηγορικές προτάσεις. (σελ. 14)

υποθετικός συλλογισμός: όταν μία ή περισσότερες προκείμενες είναι υποθετικές προτάσεις. (σελ. 14)

διαζευκτικός συλλογισμός: όταν μία έστω προκείμενη είναι διαζευκτική πρόταση. (σελ. 14)

συλλογιστική πορεία: εντοπίζεται σ' ένα κείμενο γιατί: τα επιχειρήματα σ' ένα κείμενο έχουν ανάπτυξη, σύνταξη και διατύπωση πολυποικίλη. Αρκετές φορές είναι δύσκολο να εντοπιστεί με ακρίβεια η τυπική μορφή του συλλογισμού. (σελ. 14)

αλήθεια: κριτήριο ορθότητας ενός επιχειρήματος, αφορά την κάθε προκείμενη χωριστά και εξαρτάται από το περιεχόμενο της, θεωρούνται αληθείς αν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα (σελ. 16 και 17)

εγκυρότητα: κριτήριο ορθότητας ενός επιχειρήματος, αφορά τη λογική αναγκαιότητα με την οποία οι προκείμενες οδηγούν σε ένα συμπέρασμα. (σελ. 16 και 17)

αλήθεια και εγκυρότητα είναι δύο διαφορετικές έννοιες. (σελ. 16)

ορθότητα: έχει το επιχείρημα όταν είναι και έγκυρο και οι προκείμενες του είναι αληθείς. (σελ. 16)

απόδειξη: ο συλλογισμός που δίνει ορθό συμπέρασμα. (σελ. 16)

αξιολόγηση επιχειρήματος: ο έλεγχος της εγκυρότητας και της αλήθειας για να αποδεχθούμε την ισχύ του ή να το αναιρέσουμε. (σελ. 16)

τέλεια επαγωγή: περιλαμβάνει όλες τις επιμέρους περιπτώσεις. (σελ. 18)

ατελής επαγωγή: από ένα μέρος των περιπτώσεων με λογικό άλμα καταλήγει στο συμπέρασμα. (σελ. 18)

γενίκευση, αίτιο-αποτέλεσμα, αναλογία: τρία είδη επαγωγικού συλλογισμού. (σελ. 18)

γενίκευση: είναι επιτρεπτή αν βασίζεται σε επαρκή στοιχεία. Διαφορετικά χαρακτηρίζεται **επισηφλής ή βεβιασμένη**. (σελ. 18)

αίτιο-αποτέλεσμα: μήπως η σχέση δεν είναι αιτιώδης αλλά χρονολογική.

Μήπως απλουστεύει (θεωρεί μια αιτία ως μοναδική). Είναι η αιτία αναγκαία και επαρκής; (σελ. 18)

αναλογία: είναι κυριολεκτική ή μεταφορική. Επισημαίνονται επαρκείς ομοιότητες των δύο αντικειμένων; (σελ. 18)

τεκμήρια: συγκεκριμένα στοιχεία (παραδείγματα, αλήθειες, γεγονότα, αυθεντίες, στατιστικά στοιχεία) (σελ. 12). Πρέπει να είναι επεξεργασμένα και εξακριβωμένα. (σελ. 20)

παραλογισμοί: αντιβαίνουν στον ορθό λόγο, δεν έχουν αποδεικτική αξία έχουν λογικά σφάλματα. Εξωτερικά παρουσιάζουν ομοιότητες με έγκυρους συλλογισμούς. (σελ. 21)

σόφισμα: σκόπιμος παραλογισμός, λογική παγίδα με πρόθεση εξαπάτησης του δέκτη. (σελ. 21)